

faaet Prygl for Voldshandlinger; men neppe var Bestemmelsen om Ophævelse af Rottingstraf traadt i Kraft, før Voldshandlingerne begyndte i en ganske foruroligende Grad. Den højtærede Justitsminister anførte, at i de tre følgende Aar forefaldt der 7 Tilfælde, hvor vestindiske Soldater bleve dømt til Forbedringshusarbejde for Vold mod deres foresatte. Det er fuldstændig rigtigt. De bleve dømt til fra 18 Maaneder til 4 Aar, og det var Vold af den Slags, som man kalder Vold mod sagesløs Person, aldeles ubeføjede og ugrundede Overfald paa deres foresatte. Jeg skal tilføje, at foruden de 7 i de 3 første Aar er der senere tilkommet 2 Tilfælde i det følgende Aar. I Løbet af 4 Aar er der altsaa forefaldet 9 Tilfælde; medens der i de 3 foregaaende Aar ikke har været et eneste Tilfælde, hvor man behøvede at anvende Rotting, endsiige Strafarbejde. Jeg nærer ingen som helst Tvivl om, at Grunden til, at vi i de foregaaende Aar ikke havde Voldshandlinger, men derefter fik dem, var Afskaffelsen af Rottingstraffen. — Det ærede 2det kongevalgte Medlem bemærkede, at han kunde være med til at indføre Prygl i Stedet for Strafarbejde for at forskaane Folk for at komme i Strafanstalter. Det vilde efter de Erfaringer, jeg har, være en ganske bagvendt Fremgangsmaade. Ved at gennemlæse de omtalte Sager, ser jeg, at nogle af disse Bøller, der vare ganske rolige, have sagt i Forvejen, at de nok ved Lejlighed skulde slaa vedkommende sønder og sammen, de brød sig ikke om, at de kom i Strafanstalt. Saa gjorde de det, og kom i Strafanstalten. Jeg tror derfor, at skulle vi anvende Legemsstraf, bør vi ikke anvende den i Stedet for Strafarbejde, men for at holde de paagældende fra at begaa Forbrydelser, for dertil tror jeg, at denne Straf er ganske virksom. De huske ogsaa meget vel, de Folk, og vide nøje Besked med hvad der venter dem; der er ingen Tvivl om, at Bøllerne, saa snart vi faa gennemført den Bestemmelse, at de kunne faa Prygl, allesammen ville vide god Besked om det, og jeg nærer ikke den ringeste Tvivl om, at et stort Antal af dem vil afholde sig fra deres Bøllebedrifter. — Min Erfaring fra Vestindien bestyrkes kun ved de Erfaringer, jeg i en ikke ganske kort Aarrække gjorde som Auditor i Tiden før den ny militære Straffelov udkom. Da anvendte man ogsaa her i Landet Rottingstraf, og jeg har set mangfoldige Eksempler paa, hvorledes alene det at sætte en Mand i anden Klasse uden at faa

Rotting, virkede paa ham saaledes, at han holdt sig i Skindet, idet han vidste, hvad der ventede ham. Vi brugte derfor undertiden den Fremgangsmaade, naar en skulde straffes ved Krigsretsdøm, at man ikke gav ham anden Straf end den, at ned-sætte ham i de meniges anden Klasse, og i de allerfærreste Tilfælde fik han med det samme Rottingslag. Men det virkede udmærket, navnlig i høj Grad paa de brutale Naturer. Man kunde være saa temmelig sikker paa, at var der en, der en Gang havde prøvet at faa Rotting, kom han ikke igen. Det virkede endogsaa paa Omraader, hvor jeg slet ikke havde troet, at det kunde virke. Jeg har været i den Situation, at vi havde en stakkels Fyr, en Militærarbejder, som var i høj Grad fordrukken. Der var ikke noget som helst ondt i ham ellers, men han kunde ikke lade være at beruse sig, saa snart han blot kunde overkomme at faa Brændevin; saa gik han til Skandale paa Gader og offentlige Steder, og det kunde ikke gaa. Han fik den ene Straf efter den anden, det hjalp ikke. Saa tilsidst sagde man: der er ikke andet for, end at vi maa stille ham for en Krigsret; saa kom han i de meniges anden Klasse og fik 15 Rottingslag og den Besked, at hvis han igen berusede sig, vilde han blive sat ind i Arresten, og naar han var bleven ædru, uden videre Proces faa 15 til 25 Rottingslag. Han holdt sig da hele Resten af Tjenestetiden ædru, omtrent $\frac{1}{2}$ Aar, og der var ikke Tale om Beruselse eller nogen som helst anden Forseelse. Men jeg indrømmer, at Kuren ikke var varig, thi der var ikke gaaet 2 Timer efter, at han var permitteret, før jeg mødte ham paa Gaden, straalende over hele Ansigtet og venligt hilsende, men saa beruset, at han dingled fra den ene Side af Gaden til den anden. Men det viser, at Bevidstheden om, at vedkommende kan faa Prygl og selvfølgelig — det giver jeg det ærede 2det kongevalgte Medlem Ret i — allerhelst naar det kan følge hurtigt oven paa, har en udmærket Virkning paa dette Folkefærd.

I øvrigt skal jeg med Hensyn til § 2 bemærke, at Bestemmelsen om Revselsesmaaden synes jeg ikke om. Den der foreskrevne Art af Revselse har tidligere været forsøgt her i Landet, hvad maaske de færreste vide, nemlig ved Militærretaten, men denne Strambuks blev forbudt der, for omtrent 100 Aar siden, som ganske uhensigtsmæssig. Jeg vilde derfor foretrække, at man fastsatte Straffen til Rotting. Det er en Straf, der er kendt, og